

DOŠLO DNE
1 - - 12 - 2009

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Petrákové a soudců JUDr. Lenky Vinklárkové a JUDr. Markéty Wildové ve věci žalobce: **Ing. Bc. Ivan Novský**, bytem Brno, Prostějovská 993/3, adresa pro doručování: Praha 5, Holečkova 36, zast. JUDr. Milanem Strnadem, advokátem, se sídlem Advokátní kanceláře v Praze 2, Malá Štěpánská 3, proti žalovanému: **Národní památkový ústav**, se sídlem v Praze 1, Valdštejnské nám. 3/162, zast. JUDr. Vladimírem Zavadilem, advokátem, se sídlem Advokátní kanceláře v Praze 1, Revoluční 1, o **neplatnost výpovědi z pracovního poměru**, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. ledna 2009 č.j. 23C 50/2006 – 44,

t a k t o :

I Rozsudek soudu I. stupně **se mění** tak, že se určuje, že výpověď daná žalobci dopisem žalovaného ze dne 7.2.2006 je neplatná.

II Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně 9.300,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho advokáta.

III Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení 8.100,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem zamítl soud I. stupně žalobu na určení, že výpověď daná žalobci dopisem žalovaného ze dne 7.2.2006 je neplatná, a žalobci uložil nahradit žalovanému k rukám jeho právního zástupce do tří dnů od právní moci rozsudku náklady řízení ve výši 10.710,- Kč. Po provedeném dokazování vyšel ze zjištění, že žalobce byl s účinností od 21.5.2006 jmenován provozně ekonomickým náměstkem žalovaného. Dne 31.1.2006 ČTK uveřejnila pomluvu žalobce učiněnou panem Zdeňkem Novákem, kterou ředitel žalovaného považoval za závažnou, a zvažoval jeho odvolání z funkce. Žalobce ovšem dne 1.2.2006 vlastnoručně sepsal rezignační dopis, v němž uvedl, že rezignuje z funkce až do doby vyřešení celé záležitosti a tento generálnímu řediteli předal. Jeho tvrzení o tom, že generální ředitel mu nabízel funkci svého poradce, prokázáno nebylo. Dopisem ze dne 7.2.2006 byla žalobci dána výpověď z pracovního poměru pro nadbytečnost, neboť za situace, kdy rezignoval na funkci provozně ekonomického náměstka, žalovaný nemá v současné době volné pracovní místo, které by odpovídalo jeho kvalifikaci. Výpověď z pracovního poměru byla odůvodněna ust. § 46 odst. 1 písm. c) zákoníku práce ve znění účinném v rozhodné době (dále jen zákoník práce) s tím, že běh výpovědní doby začíná dnem 1.3.2006 a končí dnem 31.5.2006. Žalobce, který se snažil situaci, týkající se pomluvy své osoby, řešit, podal (§ 206 trestního řádu) trestní oznámení, šetřením Policie České republiky bylo zjištěno, že pomluva pana Zdeňka Nováka týkající se osoby žalobce je skutečně pomluvou. Tímto zjištěním pominuly důvody dočasné rezignace žalobce na funkci provozně ekonomického náměstka. Žalobce proto dopisem ze dne 27.7.2006 žalovanému sdělil, že pominuly důvody dočasné rezignace, že s výpovědí nesouhlasí a trvá na svém dalším zaměstnání. Soud I. stupně v této souvislosti uvedl, že pokud žalovaný žalobci sdělil, v důsledku výše uvedené pomluvy, že alternativně přichází v úvahu jeho odvolání z funkce, neporušil žádná ustanovení zákoníku práce. „Rezignace“ znamená vzdání se funkce z vlastní vůle, pojem „dočasná rezignace“, jak výslovně uvedl soud I. stupně, zákoník práce nezná. Protože žalovaný nedisponoval žádnými volnými pracovními místy, kterážto skutečnost byla v řízení prokázána, nemohl žalobci, který dobrovolně rezignoval na funkci provozně ekonomického náměstka, nabídnout jiné volné pracovní místo. Soud I. stupně s poukazem na ust. § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 65 odst. 3 a § 46 odst. 2 zákoníku práce uvedl, že zaměstnanec, který byl do funkce zvolen nebo jmenován, se dle § 65 odst. 2 zákoníku práce, může funkce vzdát. Vzdání se funkce musí být písemné a musí být doručeno druhému účastníku pracovně právního vztahu, jinak je neplatné. Výkon funkce pak končí dnem následujícím po vzdání se funkce, nekončí ovšem pracovní poměr. Zaměstnavatel se zaměstnancem se dohodne na jeho dalším pracovním zařazení na jinou práci, odpovídající jeho kvalifikaci, případně jinou pro něho vhodnou práci. Nemá-li zaměstnavatel takovou práci nebo ji zaměstnanec odmítne, jde o překážku na straně zaměstnavatele a současně je dán výpovědní důvod dle ust. § 46 odst. 1 písm. c) zákoníku práce. Pro případ, že zaměstnavatel nemá pracovní zařazení, které by mohl zaměstnanci nabídnout, jak tomu bylo v daném případě, konstruuje se právní fikce, že je dán výpovědní důvod dle § 46 odst. 1 písm. c) zákoníku práce, spočívající v nadbytečnosti zaměstnance. V dané věci, jak dále uvedl soud I. stupně, žalobce rezignoval na funkci dobrovolně, rezignace měla písemnou formu a byla doručena k rukám ředitele žalované. Teprve poté mu byla dána výpověď z pracovního poměru dle ust. § 46 odst. 1 písm. c) zákoníku práce, neboť žalobce se stal pro žalovaného nadbytečným vzhledem k tomu, že neměl žádné volné pracovní místo, které by mu mohl nabídnout ve smyslu § 46 odst. 2 téhož předpisu. Soud I. stupně proto žalobě nevyhověl, výrok o nákladech řízení odůvodnil ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání. Soudu I. stupně vytýkal, že neprovedl důkaz výsledkem svědka Mgr. Tomáše Hájka, bývalého ředitele žalovaného, který může potvrdit nebo vyvrátit jeho tvrzení, že žalovaný měl k dispozici vhodné pracovní místo, které by mu mohl nabídnout, popřípadě, že toto mělo být vytvořeno a že mu bylo či nebylo přislíbeno. Navrhl, aby rozsudek soudu I. stupně byl zrušen a věc mu vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k odvolání uvedl, že v řízení před soudem I. stupně bylo provedenými důkazy prokázáno, že veškerá pracovní místa v organizaci byla obsazena. Navrhl, aby rozsudek soudu I. stupně byl potvrzen.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně podle § 212 a násl. o.s.ř. včetně řízení, které předcházelo jeho vyhlášení a odvolání shledal opodstatněným.

Odvolací soud v průběhu odvolacího jednání dne 31.8.2009 předestřel účastníkům svůj právní názor na úkon žalobce – rezignaci z funkce ekonomicko-provozního náměstka s tím, že ho považuje za podmíněný. K tomu žalobce přednesl, že v době, kdy ho učinil, byl na něho vyvíjen silný tlak. Jak on, tak (ředitel žalovaného) Mgr. Hájek byli v té době velmi krátce ve svých funkcích, Mgr. Hájek ho o výše uvedený postup požádal s tím, že v opačném případě by ho musel z funkce odvolat sám. Žalobce počítal však s tím, že se do funkce vrátí, jakmile se věc (pomluva) vyřeší, proto také podal trestní oznámení na policii, která pak pomluvu jeho osoby řešila. Žalovaný prostřednictvím svého právního zástupce k tomu přednesl, že vůle žalobce nebyla při podání rezignace nijak omezena, nemusel rezignaci sepsat a věc mohla dospět do stádia odvolání z funkce.

V listině vyhotovené žalobcem dne 1.2.2006, kterou již provedl důkaz soud I. stupně, označené „Rezignace z funkce ekon-prov.náměstka“ žalobce uvedl, že „na základě pomluvy zveřejněné panem Novákem na ČTK z důvodu obavy o ohrožení dobrého jména NPÚ v období přestavby NPÚ, rezignuji do vyřešení celé záležitosti na funkci EPN“.

V řízení bylo prokázáno, že žalovaný dal žalobci dne 7.2.2006 výpověď z pracovního poměru dle ust. § 46 odst. 1 písm. c) proto, že ten dne 1.2.2006 rezignoval na funkci provozně ekonomického náměstka. Vzhledem k tomu, že za tohoto stavu neměl pro žalobce volné pracovní místo, které by odpovídalo jeho kvalifikaci, a stal se tudíž pro organizaci nadbytečným, byla mu dána výpověď z pracovního poměru. Z obsahu předmětné výpovědi z pracovního poměru je tak zřejmé, že žalovaný učinil uvedený úkon směřující ke skončení pracovního poměru proto, že vůli žalobce projevenou v listině ze dne 1.2.2006 posoudil jako vzdání se funkce provozně ekonomického náměstka ve smyslu ust. § 65 odst. 2 věta druhá zák. práce. S uvedeným názorem nelze souhlasit. Výraz „rezignuji do vyřešení celé záležitosti na funkci EPN“ za situace, kdy oba účastníci, a o tom mezi nimi sporu nebylo, věděli, že „celou záležitostí“ je „pomluva“ žalobce učiněná třetí osobou prostřednictvím ČTK, obsah které s žalobcem řešil tehdejší ředitel žalovaného Mgr. Novák, nemohl za této situace, jak tomu odpovídá i jazykový výklad obsahu listiny, směřovat k trvalému skončení působení žalobce v této pozici vzdáním se uvedené funkce. Naopak, šlo o úkon žalobce, kterým rezignoval z výkonu funkce podmíněně, tj. do „vyřešení celé záležitosti“. Za tohoto stavu, nedošlo-li, a tato skutečnost v řízení žádným z účastníků tvrzena nebyla, k odvolání žalobce z předmětné funkce, nestal se žalobce pro žalovaného „nadbytečným“, a nebyla tudíž splněna podmínka pro výpověď z pracovního poměru dle ust. § 46 odst. 1 písm. c) zák. práce. Z uvedeného důvodu, za situace, kdy žaloba na určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru byla u soudu podána ve lhůtě zakotvené v ust. § 64 zák. práce, a žalobce (§ 61 odst.

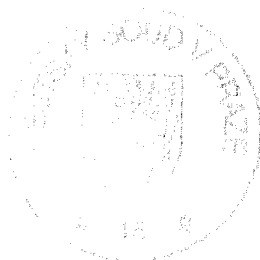
1 zák. práce) žalovanému oznámil, že trvá na tom, aby ho dále zaměstnával, odvolací soud rozsudek soudu I. stupně podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. změnil a žalobě na určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru vyhověl.

Změny proto doznal i výrok o nákladech řízení (§ 224 odst. 1, 2 a § 142 odst. 1 o.s.ř.) a v řízení před soudem I. stupně úspěšnému žalobci byla jeho nákladech přiznána částka 9.300,- Kč, sestávající z paušální odměny za zastoupení účastníka advokátem ve výši 7.500,- Kč (§ 7 písm. c/ vyhl.č. 484/2000 Sb.) a šesti paušálů po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 Sb.). O nákladech odvolacího řízení pak bylo za použití stejné právní kvalifikace rozhodnuto tak, že žalobci byly přiznány, vedle částky 7.500,- Kč, dva paušály po 300,- Kč.

Proti tomuto rozsudku **j e** dovolání přípustné. Lze jej podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 31. srpna 2009

JUDr. Ludmila Petráková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Hradová Jana